

§ 1. Art. 24 Przepisów przewozowych, stanowiących część I Taryfy na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych normalno i szerokotorowymi polskimi kolejami państwowymi i normalnotorowymi kolejami prywatnymi, zarządzanymi przez Państwo (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 97, poz. 708), uzupełnia się nowym ustępem 3 i postanowieniem wykonawczym do tegoż treści następującej:

„3. Zabrania się bez uzasadnionych przyczyn zatrzymywać pociąg podczas biegu przy pomocy hamulca bezpieczeństwa lub innym jakimkolwiek sposobem. Za przekroczenie postanowienia niniejszego podróżny winien uiścić bezzwłocznie na rzecz kolei 5000 marek; prócz tego, na wypadek szkód, wyrządzonych takim czynem kolei lub osobom trzecim, ponosi podróżny odpowiedzialność sądową na zasadach ogólnych.

(Post. Wyk.). W razie odmowy natychmiastowego uiszczenia kwoty 5000 marek lub też na wypadek wyrządzonych zatrzymaniem pociągu strat, kolej sporządza protokół celem dochodzenia w drodze sądowej praw, wypływających z postanowienia powyższego”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 maja 1922 r.

Minister Kolei Żelaznych:
J. Marynowski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

236.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 11 kwietnia 1922 r.

o wprowadzeniu na liniach Towarzystwa akcyjnego łódzkich elektrycznych kolei dojazdowych taryf bagażowej.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na liniach Towarzystwa akcyjnego łódzkich elektrycznych kolei dojazdowych opłaty za przewóz bagażu oblicza się bez względu na odległość

od każdej sztuki wagi do 50 kg.—80 mk., wagi zaś ponad 50 do 100 kg.—160 mk.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 maja 1922 r.

Minister Kolei Żelaznych:
J. Marynowski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

237.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 12 kwietnia 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 27 września 1920 r. w sprawie wydawania paszportów zagranicznych osobom udającym się za granicę celem pracy zarobkowej.

Na podstawie dekretu z 27 stycznia 1919 r. o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Dz. P. P. P. № 11, poz. 127) i rozporządzenia Rady Ministrów z 17 kwietnia 1919 r. w przedmiocie zmiany trybu wydawania paszportów zagranicznych (Monitor Polski № 89-a z 18 kwietnia 1919 r.) — zarządza się co następuje:

Artykuł 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej z 27 kwietnia 1920 r. w sprawie wydawania paszportów zagranicznych i przepustek osobom udającym się za granicę celem pracy zarobkowej (Dz. U. R. P. № 36 poz. 207) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 2. Wychodźcy mogą otrzymać za pośrednictwem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, względnie organów jego (państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami) paszporty z rocznym terminem ważności i w tym wypadku zwolnieni są od wszelkich opłat, z wyjątkiem: 1) pięciomarkowej, wpłacanej do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, 2) za druk paszportu po cenie kosztu”.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamieński

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski